

Bài thơ còn lại

By [ngoclan](#)

Nhà báo Bùi Bảo Trúc viết: “Nếu phải đọc một bài thơ, xin hãy đọc ‘Bài Thơ Còn Lại’. Nếu muốn nhớ lại một bài thơ, xin hãy nhớ ‘Bài Thơ Còn Lại.’ Nếu trí nhớ tàn tạ bắt chúng ta quên đi một phần của bộ nhớ. Thì xin giữ lại vài ba câu của ‘Bài Thơ Còn Lại.’”

— Nghe lời giới thiệu này đọc đáo quá nên đang suy nghĩ phải ráng mà nhớ bài thơ này mà chưa biết có nhớ được không, hehehe (Câu trên của người khác viết, tui trích lại chứ không phải tui là tác giả nha)

Bài Thơ Còn Lại

Hoàng Anh Tuấn

Bước rất nhẹ như mây mềm dưới gót
E nặng buồn làm rối tóc mưa ngâu
Em tìm anh nước uốn nhịp ven cầu
Năm tháng cũ rợn tình xưa tỉnh thức

Em vẫn bé, anh vẫn còn ngây ngất
Màu áo hường còn gọn bóng âm thanh
Mất thuyền qua nên nón vẫn nghiêng vành
Chân cuống quýt nên guốc ròn gõ cửa

Anh mở vội cả nghìn lần hờn hờ
Cho hồn nhiên, mắc cỡ với hoài nghi
Em cúi đầu và lặng lẽ bước đi
Từ hôm ấy cửa nhà anh bỏ ngõ

Bước rất nhẹ như hường qua sắc đỏ
Như màu trời len lén bước vào xanh
Như thời gian vò nát lá thư tình
Bước rất nhẹ như vẫn còn đứng lại

Bước rất nhẹ như mùa thu con gái
Như bàn tay khẽ hái tiếng đàn tranh
Như chưa lần nào em nói: yêu anh
Như mãi mãi anh còn nguyên thương nhớ

Bước nhẹ nhẹ như bóp mềm hơi thở
Như ngập ngừng chưa nở xé chiêm bao
Em có về ăn cưới những vì sao
Để chân bước trên giòng sông loáng bạc

Ở một chỗ tường chừng như đi lạc
Yêu một người mà cảm thấy mệnh mỏng
Em đi ngang nhịp bước có lạnh lùng
Mà sao vẫn y nguyên bài thơ cũ?

Vẫn lặng lẽ để anh nghe vừa đủ
Vẫn thờ ơ cho rủ hết màn the
Vẫn mỉm cười rồi vẫn lấy tay che
Cho cặp mắt bỗng nhiên mười sáu tuổi

Tay vụng quá nên thư không viết nổi
Mực trong bình như cảm thạch ngăn ngại
Giấy trắng tinh đem bóc nhẹ từng tờ
Tàu bay giấy ngượng ngừng bay qua cửa!

Em nguyên vẹn là bài thơ bé nhỏ
Anh còn nguyên là một kẻ yêu em
Em đi ngang xin ráng bước cho êm
Đừng đánh thức thời gian đang ngủ kỹ

Đừng đẹp quá để anh đừng rời chỉ
Lấy gì đây khâu vá lại tình xưa?
Có đi ngang xin chọn lúc bất ngờ
Đừng nói trước để anh buồn vợ vẫn

Có đi qua xin em đừng đánh phấn
Tóc buông rèm lứa tuổi thích ô mai
Mất vương tơ của những phút học bài
Tay khéo léo khi đánh chuyền với bạn

Em dấu đi những nỗi lòng vỡ rạn
Anh cũng thề dấu hết gió mưa đi
Bao nhiêu ánh đèn rũ rượi tái tê
Những ngõ vắng, tối tăm anh dấu hết.